

మార్పులో నేర్పు

రచన:

శ్రీ వై. వి. రాజారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ సమయంలో అనుపమ రమేష్ లు వాకరినొకరు నోమారు చూచుకొని నవ్వుకొన్నారు.

“ఏంటూ రవీ నీకా అమ్మాయి గుర్తుందికా?” అడిగాడు రమేష్.

“ఆ గురులేకేంటి? బాగా గుర్తుంది. ఆ అమ్మాయి మరుపోస్తుండేమిటికి ఆ వేళ బాగా మాసిపోయి చిరిగి పోయిన్న చావీచాలని దునులు ధరించి వచ్చి శనిపీడలాగా రగుల్కొని యెంతకీ వదలక మనల్ని పీడించిందె, ఆ అమ్మయే కదూ?” అంటు అడిగాడు రవి రమేష్ పెళ్ళి చూస్తూ.

“అవును ఆ అమ్మయే. అవిడ బీదరాలు. అవిడ పుట్టుకలోనే అవిడ తలిదండ్రులు మరణించారు. ఇంతలో వాడు వుంటున్న పూరిలో పెద్ద యుద్ధం వచ్చింది. దాంతో హడలిపోయి అవిడ వొంటిరిగి ఈ పూరు చేరుకొంది. ఎక్కడ ప్రయత్నించినా, పనులు దొరకలేదు. విధి యెదురు తిరిగింది. ఇక గత్యంతరం లేక పోయింది. పనులు పడి చావలేక, అలా భిక్షుకలై గా మారిపోయింది. ఈ విషయాలన్నీ ఆదే ఆ తోట మనలో చెప్పింది. నీకు జాపకం లేదా “అడిగాడు రమేష్!”.

“అబ్బే లేకేం? అంతే కాదు జేరే విషయాలు కూడా యింకా బాగా గుర్తున్నాయి. ఆ వేళ నేనెంత వాదించినా వినక నీవు అవిడ చెప్పినదంతా క్రద్దగా విన్నావ్. ఆమెలోని, అంతరంగిక ఆందాన్ని అస్సాదిస్తున్నావని ఆ అమ్మాయి ఉర్వశి, తిలోత్తమ, భూతల రంభ అని అవిడ ఆందానికి మూర్ఛపోయి నూరు రూపాయల నోటును అవిడకి అందించడం కూడా (ప్రేమ బహుమానం) నాకు బాగా గుర్తుంది!” అన్నాడు రవి.

అది ప్రేమ బహుమానం కాదురా దద్దమ్మ అవిడ విషాద గాధ విని, నా హృదయం కరిగిపోగా, నేనిచ్చిన ధద్దం బ్రదర్! ధర్మం! “అన్నాడు రమేష్!”

“ఓహో అలాగా?”

“ఇంతకూ ఈ కథను పూరి చేయమంటావా? మా నేయమంటావా?” అడిగాడు రమేష్.

“అయ్యో అదేంటుండి! అలాగంటారు పాపం! కథను మాంచి పైలా పచ్చీసులోనికి తీసుకొని వచ్చి యిప్పుడు వదలేసి పూరుకుంటే యెలాగా? ఆ కాస్తా పూరి చేయండి!” అంది, అనుపమ రమేష్ లో!

“అవును అది నిజమే!” అని రవికైపు తిరిగి యిలా

అన్నాడు “అయితే వినరా బ్రదర్, అటుపై ప్రక్కనే కూర్చొన్న నీవు అవిడ చేతిలో వున్న దమాంతం లాక్కో పోయావ్. అవిడ అంతటిలో వదలక బ్రతిమాలింది. నీ వేమాత్రం వొప్పుకోలేదు. ఆమాత్రం నోటును లాక్కోని ముందుకు పోబోయావ్. అవిడ అంతక ముందే కొద్ది రోజులుగా తిండిలేక పోవటం వల్ల దేహం నీరశించింది. మైకం క్రమ్ముకొచ్చింది. నోటు నివ్వనంది. నీవు విసురుగా తీసుకొని జరుసుగా రావడం వల్ల అవిడకు ఆదారం తప్పింది. మరుక్షణంలోనే అవిడ కిందకు పడదీ. “అమ్మా” అంటు వొక్కసారి ప్రాణి కేక పెట్టింది. అది రాత్రి 9 గంటల సమయం అనటం వల్ల ఆ ప్రాంతంలో యెవ్వరూ లేరాయే మరుక్షణంలోనే మనం అవిడ చెంతకళ్ళాం!—

“అవిడ శరీరం రక్తమయమైంది. చెంతనున్న రాయి పైన పడుటమే అందుకు కారణం. నేను వెంటనే నా సిల్కు జబ్బానుండి, వో చిన్న అంచు చింపి అవిడ నుదురు పైన కట్టుకట్టాను. తరువాత యిదరూచేరి అవిడ నా కారులోని కెక్కించాం. ఆ తరువాత అవిడ తెలివి తప్పి పడిపోయింది. కాని శ్వాశ లాడు తోండేది కాబట్టి భయంలేక పోయింది. అంతలోనే కారు యిల్లు చేరింది. నీవు మీ యింటికి నడచి వెళ్ళావు”.

“అన్నట్లు, అడగటం మరిచా, అవిడకు ఆ వేళ గాయం తగిలిందిగా తరువాతేమయింది?” ఆత్రంగా అడిగాడు రవి.

“ఏం జరుగుతూంది? ప్రేవేటు డాక్టరును పిలిపించి డ్రీట్ మెంట్ యిప్పించా! డాక్టర్ వచ్చి 2, 3 ఇన్ జెక్షన్స్ యిచ్చేసరికి కాస్తా నయమయింది. ఆ రాత్రంతా నేను మేల్కొని పరిచర్య చేయసాగాను. తెల్లవాగు రూమున 5 గంటలకు అవిడకు కాస్తా మెరుగుపడ వచ్చింది. జరిగినదంతా వివరించి చెప్పాను. అవిడ మొదట్లో ఆశ్చర్య పడింది. తరువాత పరిస్థితి నరం చేసుకొంది! ఇదే రవి అసలు జరిగిన సంగతి! అంతే! అదిమాత్రం ఆనాటినుంచీ ఈ నాటివరకూ వో సంఘటనగానే నిలచిపోయింది”. అన్నాడు రమేష్! అందరూ వో మారు నిటూర్పు విడిచారు. వో అయిదు నిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా గడచిపోయాయి.

మరి, రమేష్ యిలా అన్నాడు. “కాదు రవీ, నీవీ మధ్య ఈ ఉరో వుంటున్నట్టు లేదే? ఎక్కడి కళ్ళావ్. ఏంటి వికేషం?” అడిగాడు రమేష్.

“ఆ అవునా. చెప్పటం మరిచా. ఈ సంఘటన జరిగిన మరుసటి రోజు, అంటే సోమవారం తెల్లవారు ఝామున 4 గంటలకు మా మేన తకు చాలా సిరియస్ గా వుందని పైకొచ్చింది. అంచేత, ఆ వేళ 5 గంటలకు రైల్వే వాళ్ళ పూర్వార్థాను గురువారం సాయంకాలం 6 గంటలకు రైల్వే తిరిగి వచ్చాను. ఆవిడకు కాస్త నయమయింది. ఇప్పుడు పూర్తిగా తగ్గిపోయి వుంటుంది.

“వేరీగుడ్! వున్నదొక సందేహం కాస్తా తీరిపోయింది. అసలు జరిగిందేమిటి యిప్పుడరమయింది. ఇందులో యెవరి తప్పులేదు అన్నాడు రమేష్”.

“ఏమిటా సందేహం?”

“అది తరువాత చెప్పాలి!”

“ఆ అది సరేగానీ, ఇంతకూ ఆ అమ్మాయి యేమయింది చెప్పావుకాదు?”

“ఆ అదే చెప్పబోతున్నా!”

“సోమవారం తెల్లవారి నేను మద్రాస్ వెళ్ళి కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో, బుధవారం 11 గంటలకు మద్రాస్ లో నా మ్యారేజ్ జరిగిపోయింది!” అన్నాడు రమేష్.

“ఆపరా చవటా? ఏమిటి నీవు కూస్తుండేది? నీ మ్యారేజ్ జరిగిపోయిందా? ఎట్లా? అసలు జరగటానికి వీలేదు. అయినా యెంత పని జరిగింది? నీ అప్రమిత్తుడైన నాతో వొక్క మాటకూడా చెప్పకుండా నీ మ్యారేజ్ చేసుకొని నీ ఫూలిష్ బిహేవియర్ బుజువుచేసుకొన్నావన్న మాట రవి కోపంతో రమేష్ కి చేయ్ చేశాడు.

“అందుకేరా డియర్ ఫ్రెండ్ ఎక్స్ క్యూజ్ మి. కానీ అసలు జరిగింది. నేను మద్రాస్ నుండి మంగళవారం నీ పేరుతో వెరిచ్చాను. కానీ, నీవు సోమవారం నుండి గురువారం వరకు ఈ పూరిలో లేవు. అందుచేత నీకు నా మ్యారేజ్ విషయం తెలియలేదు. కాబట్టి నీవు నా మ్యారేజ్ కి రాలేకపోయావు. ఇప్పుడు చెప్ప. ఇందులో యెవరి తప్పుందంటావు?”

రవి యేమీ మాట్లాడలేదు. ఇంతలో అనుపమ అందుకొని “మీ కథ యింతకూ అంతం కాలేదు కాదండీ. మీ కథ సుఖాంతమా? దుఃఖాంతమా? అంటు అడిగింది అనుపమ.

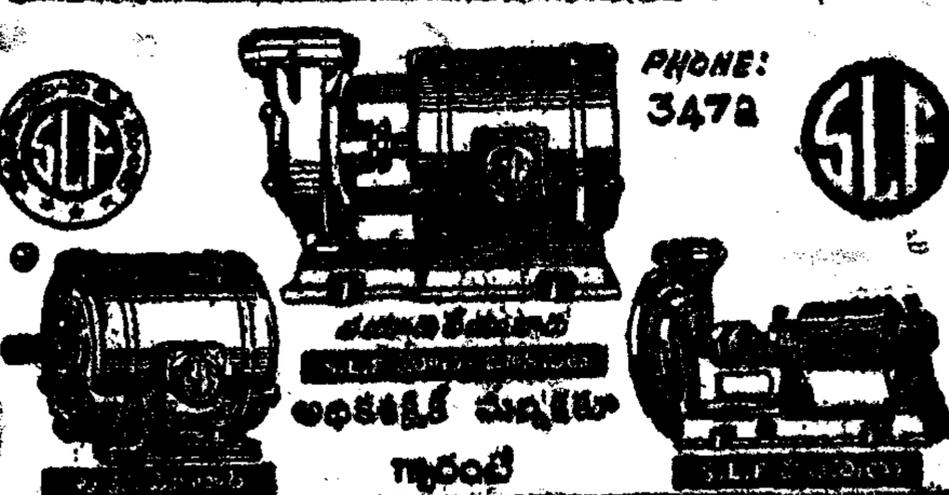
“ఏంటన్నావ్? మన కథ యెప్పటికీ జయప్రదమైన సుఖాంతమే! దుఃఖమన్నమాట మన డెరీలోనేలేదు చాలా నిస్సందేహంగా సుఖాంతమే మమ్మటికీ మంగళ కరమైన సుఖాంతం!” అంటూ జవాబిచ్చాడు రమేష్ ధీమంగా;

తరువాత రమేష్ రవి భుజంపైన చేయి వేసి చరుసూయిలా అన్నాడు! “ఏరా రవీ! సార్ యువర్ యిన్ ఫర్ మేషన్, అ నాటి బిచ్చక తెయే, ఈ నాటి నా బిలవడ్ వెఫ్ మిస్ “అనుపమదేవి!” అంటూ తన ప్రక్కన కూర్చొన్న ఆ అందాల అవ్ టుడేట్ ఫ్యాషనబుల్ గర్లను చూపించాడు రమేష్!!!

రవి ఆ మాటలకు నూర్చుపోయాడు!

రమేష్. అనుపమలు, రవిని యింటిలోనికి తీసుకొని వచ్చి టాక్సీని పంపేసి సపర్యలు చేయసాగారు! అంతే!

SRI LAKSHMI FOUNDRY.
 PATEL ROAD ... COIMBATORE.

PHONE: 3472

శ్రీలక్ష్మీ ఫౌండ్రీ

Manufacturing ½ H.P. 20 H.P.—3 Phase RPM Motors 960, 1450 & 2890 Monoblock set 2 H.P. to 20 H.P. 3 Phase ½ HP. to 2 H.P
 Dealers in Madras City:—UNITED AGENCIES
 96, Arminian Street, Madras-1
 POPULAR ELECTRICALS,
 329, Thambu Chetty St., Madras-1
 Sole Agents for Eastwhile Hyderabad & Maharashtra State, M/s. Vijai Agencie 24, Market Road, Secundarabad-3
 Agents for Cuddapah Dt:—
 M/S. V. S. REDDY & CO.,
 4/192, Dr. Ayyaswami Pillai St.,
 Cuddapah (A.P.)